

Unes disposicions encertades

Les darreres disposicions emanades del Ministeri d'Economia, i que anul·len les limitacions que s'havien imposat a les indústries tèxtils, paperera i la del cànem, han estat ben acollides per l'opinió.

Les esmentades disposicions han vingut a reinstaurar el règim de llibertat de les indústries consignades més amunt que en mallo a anul·lar aquell afany desmesurat d'intervencionisme en què caigué el govern dictatorial.

És ben sabut de tothom que l'actuació i les intervencions del Comi è regulador de la producció nacional tingueren tot l'aspecte de les d'una dictadura, tan arbitrària i mal orientada com l'altra dictadura que governava el país.

El Comitè Regulador de la producció podia haver estat un organisme beneficiós als interessos econòmics del país, sempre i quan s'hagués ajustat a unes tasques purament reguladores de l'indústria. Enlloc d'això el Comitè adoptà una tàctica ben distinta, es prestà a unes finalitats de la més baixa política que culminaven en les negatives que es feien al nostre país, per a l'instal·lació de noves indústries. Negatives que es convertien en tota mena de facilitats quan es tractava d'establir indústries fora de Catalunya.

Evident que l'indústria nacional necessita una regulació. Però cal que aquesta regulació sigui únicament i exclusiva per a assolir anivellar les produccions estrangeres més ben orientades i més modernes i també per a donar un vigorós impuls a l'evolució econòmica i industrial del país, sobretot en allò que es relaciona amb els mètodes nous de fabricació.

L'interès dels industrials ha d'ésser la conquesta d'una potencialitat econòmica i productiva. I això no és pas possible si hom no sap superar tota la rutina i tot el que representa un sentit d'estacament i de manca d'estímuls.

Però així com per assolir això cal una gran llibertat d'acció i fins i tot una col·laboració directa o indirecta per part de l'Estat, en canvi qualsevol mesura de restricció o qualsevol política obstaculitzadora tindrà unes conseqüències deplorables.

Tota intervenció, per ésser eficaç, precisa que sigui molt ben orientada i regida. Precisa, també, que conegui fonamentalment, i profunda, la matèria damunt la qual es proposa intervenir. De no tenir aquests coneixements, sempre resultarà ineficaç i inoportuna i en lloc de beneficiar els interessos generals del país no farà res més que perjudicar-los seriosament. Això apart, caurà en una pràctica de privilegis i distincions que no faran res més que beneficiar interessos particulars a esquena de la economia nacional.

Això ho hem vist demostrat, en absolut, pel que fa referència al Comitè Regulador de la producció nacional, la ineficàcia i la manca de capacitat del qual s'ha posat en evidència d'una manera indiscutible.

Per això la disposició del Ministre d'Economia ha estat ben acollida. Catalunya, degut a la seva posició econòmica i industrial i també al seu problema polític ha conegut més que cap altra part d'Espanya les conseqüències desfavorables de les desercionades intervencions del Comitè. Avui que serà possible una represa d'iniciatives i que la indústria descobreixi les trabes i els entrebancs amb que fins ara, ha topat, és de creure que la nostra economia en serà beneficiada i que podrà seguir o la seva marxa ascendent, fins avui, entrebancada i gravada pels que deien que l'havien de beneficiar.

Alfred Gallard

(Prohibida la reproducció)

La setmana financiera

A la majoria de les Borses estrangeres persisteixen els signes visibles de la inquietud que caracteritzen, en aquest temps, el curs de tots els negocis. A això cal afegir els sensibles contractes bancaris que han tingut lloc a França, com conseqüència de la suspensió de pagaments de l'antiga casa Adam i la forçada liquidació de Mr. Oustric, una de les principals figures de la Borsa de París. D'això s'ha originat un recel i una baixa en els valors.

D'altra banda, als Estats Units, la insospitada victòria electoral dels demòcrates ha originat una certa inquietud. Es creu que el fracàs de Hoover, pel que fa referència a les qüestions econòmiques d'aquell país, és evident i el resultat de les eleccions podria obligar-lo a prendre un camí diferent.

En conjunt, doncs, l'aspecte de les Borses estrangeres no és gaire falaguer. D'altra banda, els mercats de primeres matèries ofereix noves flexions, especialment en el preu del blat, el cotó i alguns més alls.

Els mercats monetaris apareixen abundants de disponible i els tipus d'interès segueixen baixos.

La pesseta segueix millorant d'una manera lenta. L'actuació del Centre de Contractació, segueix en bona forma i va formant una reserva de lliures per manejar-les en temps oportú i segons les contingències. Sembla que s'ha fet la primera transmissió d'or a Anglaterra, la qual importa un milió de lliures ester-

lines. Això sembla indicar que el senyor Wais segueix la seva gestió, encaminada a establir la pesseta.

Les Borses espanyoles han demostrat una gran contracció de negocis. A Madrid i Bilbao les operacions efectuades són escasses i limitades. A la Borsa de Barcelona han predominat les mateixes característiques dels altres mercats espanyols. En el mercat al comptat els fons públics es troben molt paralitzats sobretot l'Interior que queda estancat a tipus vora 71. L'emprèstic or baixa a mesura que puja la pesseta. De 159 ha passat a 153. Les Cèdules Argentines baixen a 3.060. Les Costa Rica or, de 136 pugen a 139. El rotlló de títols de Banc de Crèdit Local està més animat, millorant totes les emissions. Els valors municipals, paralizats i només els de Barcelona demostren una certa fluïdesa a conseqüència de les conferències que es donen i que manifesten el desgavell econòmic que hi havia durant la Dictadura. En el grup dels carrils els canvis es sostenen i en algunes sèries milloren. Els Catalans no han tingut el mercat de dies enters. Els directius de la Mútua han presentat demanda de suspensió de pagaments d'aquesta Companyia per tenir la vigèsima part de les obligacions de la Societat.

Els títols industrials es sostenen i alguns milloren. Les Maquinistes baixen de 93 a 91. Les Hispano Suisa passen de 179 a 170. Les Gros a 226. Han estat demanats els títols Gas Lebon a tipus entre 85 i 86 duros. Sembla que aques-

tes accions representen un bon negoci. Les Telefòniques, fermes, i passen les preferents a 108'50 i les ordinàries a 141.

En el mercat a terme la majoria dels valors reculen. Els carrils estan fluïxos a tipus entre 110 i 111 els Nords i 103 i 102 els Alacants. Els valors bancaris sostinguts, si bé al final es presenten febles. Les Chades indecises. Filipines després de pagar el cupó baixen d'una manera forta a 390. Els Explosius tanquen a 201. Les Aigües perden l'importància de que semblaven proveïdes. El Gas E, les Felgueres, Ford, Tramvies i Asland, tenen un negoci escaç. El Rif recula a 112 i les Montserrat a 82. Els Petrolis reculen fortament a 10.35.

En conjunt la situació del mercat és de debilitat i sense força per assolir una reacció. El curs dels aconteixements polítics ha d'influir en gran manera en l'orientació del mercat.

Tàcit

(Prohibida la reproducció)

NOTES POLITIQUES

Nou setmanari

S'anuncia per a molt aviat l'aparició de Proa, setmanari portaveu d'«Acció Catalana» de Mataró.

«Unió Catalana» i «Lliga Regionalista»

Joan Montaner (J. Civera i Sorman) diu en la seva correspondència de Barcelona al diari Patria, de Manresa:

«Contràriament al que s'havia dit «Unió Catalana» vol conservar la seva independència. Dèiem en una de les nostres cròniques que aquella entitat i la «Lliga Regionalista» eren una mateixa cosa. Sembla que no és així. Un redactor de La Nau va celebrar una entrevista amb el senyor Duran i Ventosa. Aquest senyor referí a «Unió Catalana» d'igual que no existia cap diferència entre ella i la Lliga. Podem assegurar que aquestes manifestacions han produït molt mal efecte als elements directius d'aquesta novella entitat. Sabem que la junta d'Unió Catalana, dirigit per una carta a tots els caps dels partits catalans oferint llur col·laboració en tot allò que sigui beneficiós a Catalunya i negant rotundament que sigui una filial de la «Lliga Regionalista».

El cronista que esguarda totes les coses des del seu independent observatori, i no està lligat amb ningú, es complau a fer constar aquest fet, per a restablir la veritat.»

Un cas rar

Amo aquest epígraf diu «Heliófilo» en la seva secció de «El Sol», de Madrid: «Sí que es curiós lo que le sucede al Gobierno. Cuanto más promete Cortes, menos se lo cree nadie. Lo cual no tendría nada de raro si se pusiera en duda la buena fe de la promesa, porque siempre han parecido sospechosas las promesas de los Gobiernos. Lo singular es que esta vez todo el mundo reconoce la sinceridad con que el Gobierno desea cumplir lo que promete; y todo el mundo jura que no lo cumplirá. Es un nuevo caso en que monsieur Tout le Monde parece estar mejor enterado que monsieur de Voltaire. Todos los días la misma escena. Los ministros: —Habrà Cortes. ¡Si lo sabremos nosotros! Y la gente, dale que le das: —Pues, no señores. No lo saben ustedes. No habrá Corte. Ayer ya el ministro de la Gobernación, con su fe virginal de novicio político, dijo a los periodistas: —Apuesten ustedes mucho en favor de las Cortes y se hartarán de

ALMARGE DELS FETS

Un càrrec nou

Sembla que l'Ajuntament de Vigo, integrat, pel que es veu, per homes previsors, ha introduït en els pressupostos que han de regir l'any vinent, una partida de sis mil pessetes destinades a remunerar el càrrec de censor de la Premsa. Això vol dir, parlant en termes vulgars, que aquells regidors ja albiren la possibilitat d'haver de designar un funcionari a la tasca inquisidora de revisar les galeres periodístiques i àdhuc volen pagar-lo en forma relativament esplèndida: cent duros al mes.

Segurament hi deu haver hagut gent que en llegir aquesta notícia haurà somrigut i potser fins deu haver qualificat d'incomprensible la determinació de l'Ajuntament de Vigo. «No diuen que s'ha acabat la dictadura i que anem ràpidament cap a la normalitat i a l'imperi dels drets constitucionals?—s'hauran preguntat als ingenus—¿Doncs per què ha de figurar el sou del censor en els pressupostos si la censura no s'ha d'establir mai més?»

A primera vista, pel ciutadà ingenu i lliure de preocupacions, aquestes preguntes semblen obligades. Però pels regidors de Vigo, que deuen ésser homes bregats i experimentats en aquests tràngols de la política, darrera el teló de la fantasia hi ha el panorama de les possibilitats o, si més no, dels desigs reconcentrats en llurs ànimes. Gairebé podríem considerar aquesta partida com un crit ben expressiu. La pilota de la normalitat és a la teulada i, per si acàs, no volen que una nova reculada els atrapi desprevinguts. Així, si un govern instaurava de nou la censura, no haurien de fer més que posar el llapis vermell a la mà de l'home designat. Automàticament l'oficina començaria a funcionar i a fi de mes li llurarien la

paga sense que ningú no hi pogués dir res en contra.

Hi ha un altre aspecte força interessant en aquesta notícia i és el de la creació d'un nou càrrec públic. Si l'iniciativa d'aquell Ajuntament galleg arrela, veurem aviat com es proposa la fundació d'una escola oficial de censors. La carrera, si ja d'entrada s'assigna als que obtinguin el títol un sou decorós, pot ésser d'esdevenidor, car aleshores vindran també les categories: Censor principal, de primera, de segona, etcètera. Potser i tot els posaran una gorra o un casquet galonejats si el director general de la censura té les pretensions decoratives del senyor comte de Montseny.

Vet aci una modalitat del tecnicisme, ara que està de moda parlar del paper dels tècnics en la vida política nacional. Car els periodistes sabem per dura experiència que, malgrat els procediments emprats fins ara, no tothom serveix per a censor. Si s'arribava a crear aquest honorable cos, potser sabríem millor de quin mal hem de morir i no estaríem exposats al caprici de qualsevol analfabet que tingüés prouja de dictador municipal o governatiu. I potser hi hauria unes normes homogènies que regirien l'aplicació de les supressions i àdhuc una escala de penyores classificades per temes o per paraules dissonants.

De totes maneres, és digne d'admiraació el gest dels regidors de Vigo, car s'acrediten d'homes després que s'ajusten a les exigències de la vida moderna. La funció crea l'òrgan. Mussolini ha profetitzat la feixistació d'Europa. Per si l'any que ve ha començat l'aplicació del procediment, a Vigo no els atraparà badant. A la primera indicació, la Premsa, víctima propiciatòria de totes les tiranies, caurà sota les irès del batlle de torn.

Ja és ben veritat allò que diuen els francesos: «Rira't bien qui rira le dernier.»

Marçal

Les activitats de «Palestra»

Dintre de poc tindrà lloc l'acte inaugural de les activitats de «Palestra» durant aquest curs. Aquesta sessió tindrà un relleu excepcional, puig serà presidida pels quatre presidents honoraris, Raimon d'Abadal i Calderó, L. Nicolau d'Ower, Jaume Aiguader i M. ró i Antoni Rovira i Virgili, i en ella el president efectiu Pompeu Fabra, llegirà un discurs presidencial. D'ací a pocs dies seran circulades invitacions per aquest acte.

—Aqui teniu un cigar. Es de pesseta.
—No fumo. No em podrieu donar diners.
—Sí, aquí teniu deu cèntims.
(De Hummel, Hamburg)

Quan vingui a Barcelona

no oblidí fer-nos una visita, que sempre serà profitosa per a vostè. Poder admirar nostres exposicions als aparadors i obtenir un gran benefici, amb les compres que faci.

Recordi sempre nostres seccions de

Llaneria, Sederia, Teixits de cotó, Roba blanca, Mocadors, Rellogeria, Bisuteria, Marroquineria, Perfumeria, Guants, Paraigües, Pisa i cristall, Confeccions, Sastreria per a senyora, senyor i nens, Camiseria, Confeccions, Gèneres de punt, Sabateria, Sombreria, Articles per a viatge, Tapisseria, Mantes, Alfombres, Matalasseria, Ornaments per al culte, Banderes, Penons, Brodats artístics, Orfebreria, Imatges, Joguines, etc., etc.

MAGATZEMS JORBA

Plaça i carrer Santa Anna (tocant a la P. Catalunya)

BARCELONA

Bar - Restaurant Deportivo

BARCELONA
CARRER CARDENAL CASAÑAS 17
Junt al carrer D'En Rocca - Tocant a la Rambla

Menjarem bé, molta netedat i econòmic. Es serveix a totes hores del dia i està obert fins a la matinada.
Servei a càrrec de reputat cuiner - MIQUEL SERRAS

IMPREMTA MINERVA. Fa tots els treballs, tant de negre com de colors, amb la màxima polidesa. Impresos comercials amb originalitat i bon gust.

Débiles Elíxir Callo! da Vida y Juventud

LA RECONSTRUCTORA AMERICANA

Reparacions i neteja de les màquines d'escriure per difícils i delicades que siguin - Abonaments de neteja i conservació

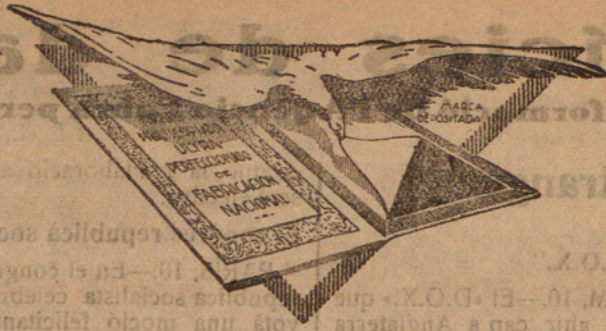
La neteja de les màquines d'escriure és el factor principal pel seu bon funcionament i conservació.

PERE PARRA

Goya, 10 - Tel. 72482
Barcelona

La casa que compta amb més abonats a Barcelona i a Mataró per realitzar els seus treballs amb tota cura i absoluta garantia.

SERVEI A DOMICILI

Multicopista "UNIVERSAL"

el millor i més econòmic aparell per a reproduir tota classe d'escrius, música, dibuixos, etc., fins 200 còpies, en una o varies tintes i amb un sol original

Indispensable en totes les oficines de:
Fàbriques, Magatzems, Ajuntaments, Societats, Col·legis, Parròquies, Regiments, etc., etc.

Per a reproduir amb claretat i precisió:
Circulars, Notes de preus, Catàlegs, Comunicats, Avisos, Convocatories, Volants, etc., etc.

Preus dels aparells completament equipats:
Tipus popular, tamany comercial, completament equipat, enquadernat en forma de llibre... 25 ptes.
de una planxa, tamany foli... 35
de dues planxes, id. id. 60

Totes les comandes es serveixen per correu certificat i amb les instruccions impreses per al seu maneig

Manufactures "Universal" - A. Calvet Torrent
Diputació, 139 - BARCELONA

NOTA: Es desitgen agents locals, provincials o regionals, o cases solventes per a concedir la seva representació.

"Anuario de Agentes Comerciales" "Colegiados de España"

Necessari i Útil a tots els Fabricants, Industrials i Comerciants.
16.000 direccions, amb tots els detalls, referències, articles que es dediquen, etc., etc.
PESETES 20 a reembols, Gir Postal o segells de correu.

Comandes: APARTAT, 748

ANÍS I LICOR SANT GERONI

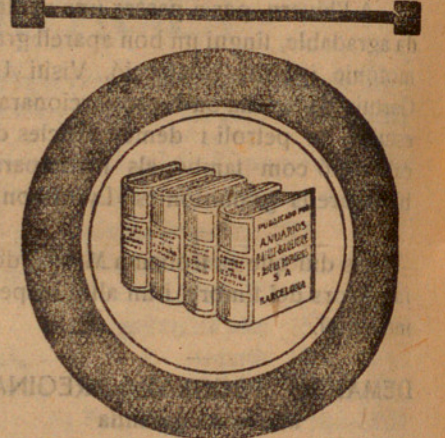
«MONTSERRAT»
Delecti son paladar degustant aquestes afamades begudes.
30 anys de prestigi, són una garantia.
Fabricant: F. Forrellat - Castellvell i Vilar (Barcelona)

Josep Palaus
Santa Teresa, 59
PRIMER REGADER AMB AUTO-CAMIÓ
SORTIDES DIÀRIES DE MATARÓ A BARCELONA
Matí, a les vuit - Tarda, a dos quarts de dues
ARRIBADES A MATARÓ
Tarda, a les dues - Nit, a les vuit

Falta aprenent
o mig meço, per botiga. Precisen bones referències.
Raó: En l'Administració del DIARI.

CALLOS
No se lamenta V. de tener sus pies destrozados. No achaque a sus callos lo que sólo es obra de su incuria. El que tiene la cara sucia es porque no se lava. El que tiene callos, juanetes, ojos de gallo y durezas, es porque no usa el patentado
UNGUENTO MÁGICO
que en tres días los extirpa totalmente. Pídale en farmacias i droguerías, 1'60. Por correo, 2 ptas. - FARMACIA PUERTO, Plaza de San Ildefonso, 4 - Madrid.

Cediré habitació
i llum francs a família reduïda i de bones referències, amb molt poques obligacions.
Raó: En l'Administració del DIARI.

ANUARIO GENERAL DE ESPAÑA
(Bailly-Baillière - Riera)
4 TOMOS 4
Sólida encuadernación
MÁS DE 8.500 páginas en junto
MÁS DE TRES MILLONES DE DATOS
54 MAPAS EN COLORES
DE LAS PROVINCIAS Y POSESIONES DE ESPAÑA
Datos del Comercio, Industria y Profesiones
Indice GEOGRÁFICO y de PROFESIONES
SECCION EXTRANJERA
Precio de un ejemplar completo: NOVENTA PESETAS (franco de portes en toda España)
ANUNCIAR EN ESTE ANUARIO ES DAR CON LA EFICACIA DE LA PUBLICIDAD
Anuarios Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A.
Enrique Granados, 88 y 89 - BARCELONA